

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

tet, men desuden forsøgte man fra dansk side — både i møder med handelsdelegationen og fra kredse inden for dansk handel og industri uden for delegationen — at interessere Sovjetunionen for køb af danske, færdige industriprodukter. Jeg ved bl. a., at der var konkrete forretningsmæssige forsøg på at sælge varer som tekstilvarer til Sovjetunionen, men det var os ikke muligt at få nogen varemængder af den art optaget i handelsaftalen.

Jeg førte altså disse handelsforhandlinger, og mine erfaringer fra forhandlingerne viste meget begrænsede afsætningsmuligheder, for visse industrifærdigvarers vedkommende overhovedet ingen afsætningsmuligheder; men de muligheder, der var, blev selvfølgelig udnyttet i så høj grad, vi overhovedet kunne gøre det.

Det ærede medlem nævnte vore lokomotivkøb, og det er rigtigt, at vi til forbedring af statsbanernes driftsøkonomi har købt en del diesellokomotiver, de såkaldte MY-lokomotiver, og vi har måttet købe dem i Sverige. Det ærede medlem hævder, at disse lokomotiver kunne være lavet i Randers eller i Århus. Jeg er ked af at måtte sige det, men de kunne i hvert fald ikke være lavet i Randers. Fabrikken dér er jo en jernbanevognfabrik, det er ikke nogen lokomotivfabrik, beklageligt nok. Derimod har man i Århus en lokomotivfabrik, nemlig Frichs fabrikker, og det er sikkert det ærede medlem bekendt — eller bør det være det — at der har været løbende forhandlinger med Frichs fabrikker om disse lokomotivfremstillinger. I over et par år har der foregået et meget ivrigt forsøgs- og konstruktionsarbejde i Århus netop med henblik på, at vi skulle blive leveringsdygtige — inden for landets egne grænser og med Danmarks egne arbejdere — med hensyn til disse lokomotivtyper, som begribelsesvis er absolut nødvendige i moderne jernbanedrift.

Det ærede medlem nævnte materialebevillinger til privatfinansieret byggeri. Det har været en retningslinje for administrationen, at hvor der foreligger privatfinansieret byggeri, privatfinansierede projekter, som søger materialebevilling, lægges der ingen hindringer i vejen herfor, og der er mig bekendt ikke nægtet materialebevilling til

noget større privatfinansieret byggeforetagende i de sidste måneder.

Skulle det være det ærede medlem bekendt, at noget privatfinansieret byggeforetagende er blevet standset, må der have gjort sig ganske særlige årsager gældende. I hvert tilfælde ville jeg gerne kende sådanne eksempler, så jeg kan få lejlighed til at undersøge, om vi alligevel kunne give tilfaldelsen, så sådanne arbejder kunne komme i gang.

Det er helt naturligt, at man i forbindelse med beskæftigelsesproblemerne også kommer ind på boligbyggeriet. Lad mig her nævne, at der i 1956 blev påbegyndt ca. 22 000 lejligheder eller 2 000 flere end i 1955, og jeg kan også nævne, at der ved udgangen af 1956 var ca. 24 000 lejligheder under opførelse, det er 2 000 flere end ved udgangen af 1955. Hvis vi kan regne med, at der i løbet af dette år bliver sat omkring en snes tusind lejligheder yderligere i gang, skulle vi kunne nå op på investeringer i boligbyggeriet i 1957, der ligger noget højere end i 1956; hvor meget højere tør jeg ikke give noget helt klart overslag over, men noget mere skulle det blive, og det skulle forhåbentlig også give sig beskæftigelsesmæssige udslag.

Den ærede ordfører for forespørgerne nævnte også beskæftigelsesarbejderne, og her er jeg helt enig i, at der rundt omkring i vore arbejdsløshedsramte byer ligger projekter til beskæftigelsesarbejder, som det var ønskeligt at få i gang. Det er naturligvis et pengespørgsmål. Det kan dreje sig om idrætsanlæg, det kan dreje sig om vejarbejder, men hvor meget der kan sættes i gang, er afhængigt af, hvor mange penge vi har til rådighed. Som jeg nævnte før, søgte jeg for nogle måneder siden 38 mill. kr. i finansudvalget. Jeg fik 28 mill. kr. bevilget. De er snart opbrugt, og så vil jeg naturligvis, som jeg sagde i min første redegørelse, komme tilbage til finansudvalget og søge om at få flere penge bevilget, så at disse beskæftigelsesarbejder kan komme i gang, medens tid er, medens behovet for dem er så stort, som det er i øjeblikket.

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Den højtærede minister gjorde opmærksom på, hvilke vanskeligheder der var forbundet med at nå frem til at få handels-